

Valgoplæg

Formand Torsten Bjørn Jacobsen, overlæge, ph.d., Psykiatrisk Center København, afd. O

Jeg har nu været formand for Dansk Psykiatrisk Selskab i to år. Vedtægterne rummer mulighed for forlængelse i yderligere to år.

Efter moden overvejelse har jeg besluttet at anmode om forlængelse af mandatet. Det har jeg, fordi en enig bestyrelse har opfordret mig til det, og fordi mange samarbejdspartnere beklager formændenes korte tid på posten: "Det hele er forbi, før det begyndte".

Jeg vil bruge de sidste to år til at videreføre de projekter, der netop er sat i søen – ikke mindst etableringen af PsykiatriAlliancen. Derudover er dagsordenen meget den samme som for to år siden, da jeg blev valgt:

Specialisering inden for psykiatrien har været med til at øge kvaliteten i psykiatrien gennem forskning og udvikling af bedre behandling. Specialiseringen er således en succes. Hvis denne succes skal fortsætte, skal den yderligere udbygges. Kvaliteten og bredden i tilbuddene forbedres. En væsentlig forudsætning for specialiseringen er, at der er en velfungerende almenpsykiatri. Hovedparten af alle patienter behandles fortsat i almenpsykiatriske afdelinger eller distriktskykiatrien. Det er indgangen til den specialiserede behandling, og det er her patienterne kommer, hvis der ikke er et specialiseret tilbud. En velfungerende almenpsykiatri er derfor en forudsætning for, at vi skal lykkes med specialiseringen.

På trods af navnet er der ofte meget komplekse problemstillinger. Derfor mener jeg, at DPS har en særlig forpligtelse til at løfte almenpsykiatrien. Det er lykkedes delvis at få almenpsykiatrien på dagsordenen, men forbedringer er indtil videre udeblevet.

Reduktion i udøvelse af tvang er stadig højt på dagsordenen for DPS. Et af målene er at reducere fysisk magtanvendelse. Det går det nogenlunde med. Desværre er andre former for tvang steget – ikke mindst tvangsindlæggelser. Med aftalen om de specialiserede socialpsykiatriske afdelinger har regeringen og satspulje partierne forladt den fælles politiske målsætning og indført et bekymrende princip: At tvang kan forebygges med tvang. Det er uacceptabelt. Tvang skal forebygges med passende kapacitet, faglighed og gode fysiske rammer. Det skal der være de ressourcemæssige forudsætninger for. Tvang er uundgåeligt, men det skal reduceres til det absolutte minimum.

At forskning er en forudsætning for udviklingen af psykiatrien, er hævet over enhver tvivl.

Politikerne er i stigende grad inde over fordelingen af forskningsmidler. Der bør i højere grad være respekt for armslængdeprincippet. Vi skal fastholde, at forskningsmidler bliver fordelt ud fra projekternes kvalitet - ikke den politiske dagsorden. Vi skal fortsat arbejde på at få en andel af forskningsmidlerne, som modsvarer sygdomsbyrden af psykiske lidelser. Patientforeningerne skal på et tidligt stadie inddrages i udformningen af kliniske forsøg.

Videreuddannelse bliver et andet meget væsentligt område med implementeringen af den nye målbeskrivelse. Jeg har besluttet at indtræde i DPS' videreuddannelsesudvalg for at kunne følge udviklingen tæt. Videreuddannelse er ikke prioriteret som en del af produktionen. De uddannelsesansvarlige overlæger bør i højere grad inddrages i ledelsesmæssige beslutninger, der har betydning for videreuddannelsen.

Når vi kommer til en efteruddannelsesreform, skal vi lære af erfaringerne fra videreuddannelsesreformen og sørge for, at finansiering og tiden er tilgængelig. God uddannelse i det hele taget er psykiatriens kendetegn. Det er krumtappen i rekrutteringen og fastholdelsen af personale i specialet.

Jeg er kandidat fra 1991, jeg arbejdede med SPECT og hovedtraumer i slutningen af 90'erne og afsluttede med en ph.d. I 1999 startede jeg introstilling i psykiatri, og jeg blev speciallæge i 2005.

Jeg blev næstformand i FYP i 2001 og siden formand. I 2004 - 2010 var jeg medlem af DPS's bestyrelse. Som led i bestyrelsesarbejdet har jeg siddet i efteruddannelsesudvalget og Psykiatrifondens bestyrelse, været en del af DPS' Årsmødeudvalg og Pontoppidankonkurrencen samt formand for Rekrutteringsudvalget og Udvalget vedr. ADHD-retningslinier.

I 2008 blev jeg DPS-delegeret i UEMS Section of Psychiatry. Siden 2011 har jeg været sekretær for sektionen. Jeg har været formand for DPS siden 2015.